

Karawankenbote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 2.

Krainburg, den 8. Jänner 1944.

4. Jahrgang.

Sovražnik govori sam! Anglo-Amerikanci sami razkrinkajo svoje velike obljube o svobodi narodov in demokracije Neizrekljive grozote nad Južno Italijo

Južna Italija dokazuje: za anglo-amerikanskimi zasedbenimi četami slede samo lakota, beda in kužne bolezni

Berlin, 7. januarja. Prebivalstvo v Južni Italiji se bori dan za dnem za lastno življenje. Njegovi živali so popolnoma zrahljani. V teh razmerah bodo propadli duševno in telesno. To ugotavlja vojni dopisnik angleškega tednika „News Review“, torej nepri stranska priča. Med drugim piše dobesedno: „Ozrite se danes po glavni cesti, ki vodi iz Neaplja v Rim in doživeli boste, da vas bodo, preden prehodite 50 m, ustavili najmanj dvajsetkrat italijanski otroci in 80 letni starci in zaprosili za kakršnokoli užitno stvar. Na isti cesti srečujete žene s svojimi koščenimi, umazanimi, napol sestradanimi otroci v naročju, moledujoče za skledo špagetov.“

Italijanski narod od danes pa, pripominja dopisnik, je Evropa jutrišnjega dne. Kar je doživel v Južni Italiji mu vzbuja strah in grozo.

Te izjave britanskega časnikarja osvetljujejo nedvoumno posledice anglosaške „osvoboditve“ evropskih narodov, istočasno pa tudi na strašen način grozo, ki bi spremljala zmago zaveznikov. Vrh tega dokazuje še, da hodi anglosaški imperalizem ista poja kot v preteklem stoletju. Kjer ne doseže cilja s silo, daje obljube, ki jih ne izpolni, tako da pahne narode, ki to verjamejo, v nepopisno bedo.

Zgled plutokratske „osvobodilne politike“ je moral marsikateremu trdovratnemu pristahu demokratske frazeologije odpreti oči. Italijanom so obljubovali, ako kapitulirajo, zlate gore, predvsem obnavljajoč mir, delo in kruh, dvig narodnostnega zdravja, politično svobodo, državno gospodarsko neodvisnost. Opozorjali so na hinavske obljube Atlantik-Charte, ki so jo že skrivoma pa tudi javno utajili, da s to veliko sleparijo love kaline, ki jih ne zmanjka.

Primerjajmo vendar, kaj je sovražnik obljubil Italijanom, „preden so odložili orožje in preden je prodala izdajalska klika okoli Badoglija državo anglo-amerikanskemu imperalizmu“, in kako grozopolno se je izoblikovala:

Pred kapitulacijo:

„Sami lahko razberete iz izvlečkov govora angleških in amerikalanskih državnikov, katere ponavljamo v tem letaku, da vas ne istovetimo z vašo vlado.“ (Angleško-amerikanski letak, odvržen nad Rimom v noči 3./4. julija 1943.)

Po kapitulaciji:

„Italijani sami so zasnovali in izlegli fašizem in ga potem zavrgli. Ne smemo pozabiti, da so bili Italijani, ki so danes naši zavezniki, včeraj še sovražni in zahrbitni sovražniki. Sedaj naj trpe in garajo kakor sužnji na galejah.“ („Sunday Express“ po radiu London z dne 17. oktobra 1943.)

Pred kapitulacijo:

„Tako vam bomo nudili podporo z živili in ostalimi stvarmi, ki nam jih bo mogoče dobaviti.“ (Britanski vodja delavske zveze Tom O'Brien v nekem nagovoru na italijanski narod po radiu. Reuter z dne 26. junija 1943.) „Zedinjene države in ostali zavezniki narodi razpolagajo z zadostnimi zalogami živil, tako da lahko Italijane ne razumno prehranijo. Zavezniki imajo posebno velike zaloge pšenice. Vladni uradniki v Washingtonu izjavljajo, da bo naloga oskrbe italijanskega prebivalstva z živili znatno olajšana, ako Italija takoj in brez nadaljnjih bojov kapitulira.“ („New York Times“ z dne 26. julija 1943.)

Po kapitulaciji:

„Pod naslovom: „Lakota se bliža“ objavlja „Daily Express“ v uvodniku dne 29. septembra 1943. sledeče: „Ne pride po številu, da bi mi prehranjevali Italijane, ki so bili do nedavnega sovražniki. Ne maramo jim prihraniti kazen za njih zločin, potem ko smo jih prisilili h kapitulaciji.“ (Globe-Reuter, 29. septembra 1943.)

Pred kapitulacijo:

„V dokaz za dobro voljo, ki se nahaja za Rooseveltovim zagotovitom, so zavezniki že sedaj pripravili vse za dobavo zdravniških potrebščin za Italijane.“ („New York Times“ 5. avgusta 1943.) „Tako vam bomo prikrbneli zdravila.“ (Reuter, 24. Juni 1943.)

Po kapitulaciji:

„Reuterjev dopisnik v Neaplju, Cecil Sprigge, poroča, da je sedaj število za legarjem obolelih v Neaplju desetkrat višje kot pa malo po prihodu zaveznikov.“ (Globe-Reuter, 26. decembra 1943.) „Pomanjkanje vode in pomanjkanje vsakršnih higienskih naprav povzročajo v Južni

tam samo en cilj: živila! Da si preskrbijo te, prodajajo ti ljudje svoje sestre, brate, matere, hčerke, sinove, da, celo same sebe.“ (Poročilo v britanskem časopisu „News Statesman and Nation“, dne 18. decembra 1943.)

Pred kapitulacijo:

„Za Italijo pomeni zmaga Amerike imeti pravico z drugimi narodi dostop do surovin in tržišč vsega sveta.“ (Letak, odvržen nad Rimom v noči od 3. do 4. julija 1943.) „Ce hočete videti, da bo Italija zopet vzpostavljena v svoj ekonomski položaj, prosite za mir. Za italijanski narod daje Atlantik-Charta obljubo, da dobi z vsemi drugimi državami, najsi so te velike ali majhne, zmagalci kakor premagani, na isti stopnji dohod do trgovine in do surovin.“ (Državni podtajnik Zedinjenih držav Dean Acheson na spominski svečanosti za Garibaldiem v Washingtonu dne 10. junija 1943.)

Po kapitulaciji:

„Zahtevati moramo, da se premagana Italija popolnoma včleni v ameriške gospodarske interese. Najprej mora Italija soglašati s tem, da podvrže svojo proizvodnjo in svoj izvoz odločitvi inozemskega vrhovnega sveta za ureditev gospodarstva. Spodvezati se mora vsak poskus, da bi Italija postala na kakršnem koli področju avtarčna. Predvsem mora Italija opustiti stremljenja, da bi zgradila zadostno pridelovanje pšenice v Italiji. Pač pa bodo Italijani pozvani, naj se koncentrirajo na pridelke, ki so najbolj pripravni za njihovo notranjo trgovino. Taki dopustni fabrikati so med drugim: milo, umetna svila in bombažno blago. Italijansko težko industrijo je treba napotiti, da posveča svojo pozornost izgradnji luksuznih ladij, avtomobilov in določenih specialnih strojev.“ (Nadaljevanje na 2. strani)

Nova žrtev

Nesramno nasilje proti Afganistanu

Sedaj naj nov primer pomnoži število zaveznških zahrbitnih napadov, katerih destruktivni učinki so z grozno jasnostjo pokazali vsem narodom, kaj pomeni, biti izročen anglo-ameriškega gospostvu. Kakor poroča časopis „Duma“ iz Instanbula, so tri sile svetovnih roparjev v Teheranu sklenile, staviti proti Afganistanu skupno zahte-

vo slično oni v Iranu, da „zasigurajo svoje ondotne interese in koncesije“. Zedinjene države zahtevajo pri tem zase koncesije petroleja in olja ter njihova tržišča. Sovjetska Rusija ostale surovine in blago, dočim zahteva Anglija koncesije, kontrole čez vso pošto in brzojav in monopol vseh prometnih sredstev in potov. Te celotne zahteve spričo zasuznjenja Irana ne pomenijo nič več in nič manj kot popolno izročitev in uničenje suverenosti države. Da se ta roparska zveza ne bi preveč kazala v pravi luči, so baje Afganistanu zagotovili „popolno neodvisnost“ v vseh vprašanih armade, gospodarstva in financ. Praktične učinke pričakujejo za prve dni novega leta.

Turčija bo vodila dosedanjo politiko še nadalje

Ankara, 8. januarja. Ob prehodu leta je izdal ministrski predsednik Saracoglu poslanico turškemu narodu, v kateri je dejal, da bo prišlo bodoče leto težke dogodke raznim državam. Razen male krize v prehrani so bile Turčiji prihranjene vse vojne katastrofe. Tudi v novem letu bo nadaljevala svojo dosedanjo politiko.

Zanosni protisunki pri Zitomiru

Oberkommando der Wehrmacht je dne 4. januarja objavilo:

V južnem delu vzhodne fronte do južno od Kijeve je ob krajevnem bojnem delovanju vobče potekel dan mirno.

Na bojišču pri Zitomiru napadajo Sovjeti še dalje z močnimi silami. Po žilavi obrambi in po zanosnih protisunkih naših čet so utrpeli visoke zgube. Pri tem smo uničili večje število sovjetskih oklopnjakov.

Pri Vitebsku smo se ubranili ponovnih sovražnikovih napadov. Severozahodno od mesta so nemški lovci še dalje prodirali kljub žilavemu odporu in večkratnim, s pomočjo oklopnjakov izvedenim sovražnim nasprotnim napadom. Severozahodno od Nevla so naše čete zavrnilo sovjetske napade.

Od južnoitalijanske fronte ne poročajo nobenih posebnih dogodkov.

V Sredozemlju in nad zasedenimi zapadnimi ozemlji smo včeraj v značilnih bojih in po obrambi protiletalskega topništva sestrelili 16 britansko-severnoameriških letal. Ene nemško lovsko letalo pogrešamo.

V pretekli noči je priletelo nad Zapadno Nemčijo nekaj sovražnih vznemirjevalnih letal.

Nadaljujoč svoje napade proti sovražnim zaščitnim bojnim silam v Atlantiku, so naše podmornice znova potopile šest rušilcev. S tem je britansko-severnoameriško brodogojstvo v zadnjih desetih dnevih po podmornicah zgubilo vsega skupaj 21 rušilcev.

Nezmanjšana sila bojev pri Zitomiru

Popoln obrambni uspeh pri Propojsku - Sovjeti so zgubili 226 oklopnjakov

Oberkommando der Wehrmacht je dne 6. januarja objavilo:

Po daljšem odmoru so Sovjeti z močnimi silami pehote in oklopnjakov zopet podvzeli svoje napade severno od Krivojgrada in vzhodno od Kirovograda. Težki boji, pri katerih smo včeraj odstrelili 149 oklopnjakov, so še v polnem teku.

Na bojišču pri Zitomiru so boljševiki zlasti severozahodno od Berdičeva napadali z nezmanjšano silo. Močni odredi nemških bombnikov in bojnih letal so učinkovito posegli v boje. Na več mestih so naše čete prešle v nasprotno napade in razbile sovražne sile.

Zahodno od Propojška smo včeraj kljub sovražnikovi številčni nadmoči dosegli popoln obrambni uspeh. Sovjeti so imeli težke krvave zgube.

Jugovzhodno in severozahodno od Vitebska je prišlo, ker je sovražnik znova poskušal predreti, do težkih premenljivih bojov. Zavrnilo smo boljševike, ki so se vedno znova zaganjali proti našim položajem, in z nasprotnim napadom vzeli zopet nekaj vasel, ki smo jih začasno zgubili. Severno od Nevla so spodleteli krajevni napadi Sovjetov. Nared stojiče smo razbili z združenim topniškim ognjem.

Štirimesečni boj proti banditom na Balkanu

Težke zgube teroristov - Doslej razoroženih 150.000 Badoglijevih izdajalcev

Berlin, 7. januarja. V boju proti komunističnim tolpom na padnem Balkanu so naše čete dosegle v zadnjih štirih mesecih velike uspehe. Kljub težavnim terenskim in vremenskim prilikam so odredni vojske in Waffen-SS večkrat z učinkovito pomočjo zračnega orožja in vojne mornarice, prizadeli komunistom še nadalje hude udarce.

Zgube banditov so bile v zadnjih štirih mesecih izredno visoke. Nad 10.000 jih je bilo ujetih in najmanj 30.000 jih je izpadlo, ker so bili ranjeni, vsem ko so morali pustiti nad 25.000 mrtvih. Če priračunamo k temu še število prebežnikov, so zgubili komunisti od septembra lanskega leta daleko nad 70.000 mož. V istem razdobju smo na Zapadnem Balkanu razorožili 150.000 Italijanov badogliancev.

Znatne so tudi materialne zgube komunistov in Badoglijevih izdajalcev. Zgubili so v tem razdobju nad 1200 topov, protiooklopnjskih in protiletalskih topov ter metalcev granat. Nadalje smo uplenili 3000 strojníc, nad 75.000 pušk in avtomatičnih pištol, 100 oklopnih bojnih in izvidniških vozov, 1400 osebnih in tovornih avtomobilov ter 33 ladij in osem letal. Konj, mul in oslov so banditi zgubili nad 7000, ravno tako obsežne količine vojnega orožja, municije in oskrbe.

Vojaški položaj na Zapadnem Balkanu se je s tem v teh pičlih mesecih temeljito spremenil. Na Vzhodnem Jadranskem morju stoji na vseh važnih točkah nemška obalna straža in obrambne naprave širnega prostora so bile povsod po načrtih še dalje izgrajene.

Neizrekljive grozote nad Južno Italijo

(Nadaljevanje s 1. strani)

jev. Italijanska trgovinska plovba bo imela še omejen prostor na turah po Severnem Atlantiku, Italija naj postane kakor prej zopet v prvi vrsti dežela za turiste." (Kingsbury Smith v newyorškem časopisu "American Mercury", v oktobru 1943. leta.)

*

Pred kapitulacijo:

"Vaši možje se bodo povrnili k svojemu normalnemu življenju in k svoji produktivni zaposlitvi. Na stotisoče italijanskih ujetnikov se bo povrnilo k italijanskim rodbinam." (Poslanica generala Eisenhowerja italijanskemu narodu preko radioodadne postaje v Alžiru dne 29. julija 1943.) "Edino urezopogojna kapitulacija omogoča srečno bodočnost vsem!" (Poslanica delavske stranke Labour Party italijanskemu narodu po Reuterju z dne 31. avgusta 1943.) "Mi bomo organizirali delavce v Angliji in v boste z nami skupaj delali, da izgradimo nov in boljši svet." (Radijski nagovor voditelja britanskih delavskih društev Tom O'Briena po Reuterju z dne 24. junija 1943.)

Po kapitulaciji:

"New York Herald Tribune" poroča, da bodo približno en milijon Italijanov poslali v Zedinjene države Severne Amerike, da se konča pomanjkanje delovnih moči. (Exchange Telegraph, 8. decembra 1943.) "Britanske oblasti hočejo iz Italije v Anglijo deportirati en četrtilijona specialnih delavcev za kovinsko industrijo. Razen tega je v Angliji 76.000 italijanskih vojnih ujetnikov, ki ostanejo po kapitulaciji zaposleni na kmetijah. Govore tudi o uporabi večjih kontingentov Italijanov v rudnikih." ("Svenska Morgensbladet" z dne 30. decembra 1943. iz Londona.) "Zasedbene oblasti tirajo moške prebivalce v Južni Italiji s palicami na delo", poročajo britanski poročevalci z dne 26. oktobra 1943. leta v Gibraltarju. "Amerikanske oblasti v Neaplju so ukazale na bor vseh za delo sposobnih mož, ker je veliko pomanjkanje težkih delavcev za glavno bazo severnoameriške armade." ("United Press" po "Nya Dagligt Allehanda" po UP z dne 29. novembra 1943.)

*

Pred kapitulacijo:

"Za Italijo pomeni kapitulacija možnost, da sodeluje za dosego izboljšanja delovnih razmer, da doseže ekonomski napredek in specialno varstvo." (Govor državnega podtajnika Zedinjenih držav Berleta dne 14. decembra 1942, objavljen v nekem anglo-amerikanskem letaku, ki so ga odrgili dne 3. julija 1943. leta nad Rimom.)

Po kapitulaciji:

"V Siciliji postavljena anglo-ameriška vojaška uprava uresničuje načrt Big Business v USA za izropanje Evrope. Amerikansko upanje si hoče ustvariti nove možnosti za izžemanje Evrope. Neke skupina mogočnih ameriških trustov je z vlado Zedinjenih držav v Washingtonu že zbarantala velik projekt, po katerem bo ona imela kontrolo nad evropsko industrijo. Pri tem so razpravljali tudi o vprašanju prevzema italijanske industrije, kakor hitro bo Italija zasedena. To so torej gentlemeni, ki naj utirajo pot pristno demokratičnemu režimu. Samo političnim slaboumnem se kaj takega lahko natvezi." ("Daily Worker", London v septembru 1943.) "Zdi se, da obstaja britansko-ameriška upravna organizacija za vojaško zasedena ozemlja v Italiji samo v to svrhu, da se trdno instalirajo kapitalistični interesi zaveznicov in osvobodilnih ozemljih. V tem ko umirajo vojaki, seštevajo bankirji svoje dobičke." (Britanski časopis "Cavalcade" v septembru 1943.)

Boljšega nazornega materiala za satansko metodiko pravih sovražnikov Evrope in vsake človeške kulture doslej skoraj niso mogli nuditi. Prav za prav bi moralo to docela zadostovati, da spregledajo celo slepci. Zlasti pa si naj zapišejo v svojo spominsko knjigo evropski narodi, ki jih je doslej meč Nemčije in njenih sobojevalkov obvaroval pred usodo Južne Italije, besedo dopisnika lista "News Review": "Italijanski narod, kakršen je danes, je Evropa, kakršna bo jutri", namreč tista Evropa, ki bi nastala, če bi na kontinentu smeli vladati Anglo-Amerikanci in boljševiki. Anglija sama to pravi!

Zgubonosni napadi boljševikov

Večkratna zavrnitev sovražnika pri Zitomiru - Stopnjevanje bojev pri Berdičevu

Oberkommando der Wehrmacht je dne 5. januarja objavilo:

V južnem delu vzhodne fronte so se tudi večeraj vršila samo bojna dejanja krajevnega pomena.

Na bojišču jugovzhodno in zapadno od Zitomira smo zavrnilo ponovne močne napade Sovjetov in uničili večje število sovražnih oklopnjakov. Odredi lastnih oklopnjakov so v presenetljivem sunku razbili nek sovjetski strelski polk. Zlasti v odseku pri Berdičevu so boljševiki stopnjevali svoje napade. Po arditih bojih smo opustili vzhodni del mesta, dočim smo na drugih mestih zavrnilo Sovjete. Zapadno od Propojka je sovražnik po močni topniški pripravi z več strelskimi divizijami in številnimi oklopnjaki prešel v napad na ozki fronti. Za Sovjete zgubonosni boj so še v teku.

Poskuse boljševikov, da bi severozahodno od Vitabska zopet pridobili svet, ki smo ga mi osvobodili v zadnjih dneh, smo zavrnilo deloma s protisunkom. Severno od Nevla se je izjalovil boljševiški napad, ki so ga izvajali

Globlji vzroki Rooseveltovega pakta z boljševizmom

Amerika si želi zmede v Evropi

Njen cilj je uničenje, revolucija in lakota - Pariz, Marseille, Amsterdam, Bruselj, Budimpešto hočejo porušiti - Klovn Viktor Emanuel

Lizbona, 8. januarja. Tudi Viktor Emanuel se je obrnil z novoletno poslanico na "svoj narod", v kateri kot poštnjak daje geslo, da obstaja samo ena pravica in dolžnost, namreč zvesto služiti domovini. Kakor je govoričenje tega klovna med kralji kontinenta nepomembno in ni vredno, da se zanj zanimamo, tako zanimiva je reakcija, ki jo je vzbudil ta "oklic" v Angliji.

"Daily Herald" se ledenohladno roga temu produktu težnje za samoveličjem in izjavlja, da bi se morala priznati italijanskemu kralju nagrada za "najnesramnejšo prevaro, ki je bila v letu 1943. izvršena". Lakonično kratko, z vidnim zadovoljstvom da Reuter zaustavilo dalje in konča svoje kratko poročilo s pomenljivo ugotovitvijo: Časopis izraža bojazn, da bo Viktorjevo blebetanje zaveznicom v Italiji in drugod samo škodovalo. Kaj takega se izdajalskemu kralju pred nekaj meseci še sanjalo ni, da se ga bo s tako prezirljivo ošabnostjo imenovalo enostavno Viktor. Viktor — "zmagovalec" pomeni ime, pomen besede Italijanom ni neznan. Revščina njihovega nekdanjega kralja jim mora pogrnati rdečico sramu in obraz. Kako dolgo še? To se ne vprašujejo samo zavezniki, marveč tudi v vseh slojih italijanskega naroda, ki v Južni Italiji nima več nobene druge naloge kot pa, da likvidira preteklost na ta ali oni način.

Radi tega Britanci in Amerikanci goreče netijo mnogovrstna nasprotja, ki so nastala med osebnostmi in stranko in ne izpuste nobene prilike za poglobitev tega sovražstva. Badogiljevi vladi, to je eni formalni vladi je bila dodeljena radioodajna postaja Bari za pravi vojni pohod proti "strankam", ki jih vodi Sforza. Radioodaja Neapelj pa se bori v smislu Sforze in strank. Tako je izbruhnila pravcava radijska vojna, ki divja v vedno ostrejši obliki.

Anglo-Amerikanci se veselo zmede, ki na ta način zajema vedno širše kroge, in ribarijo v kalnem vsa priznanja in kontribucije, ki bi se jih enoten narod še lahko ubranil. Državna, politična in gospodarska zmeda: to je zadnji cilj za katerim streme zavezniški prav tako glede vse Evrope, kot so to že uresnili v omejenem primeru v Italiji. Kar so dosegli v jeseni in v pričetku zime v Južni Italiji, upajo, da bodo lahko uresnili v teku 1944. leta v vsej Evropi.

Zaenkrat ogrinjajo svoje sanje še v obleko bojazni. Iz Zedinjenih držav poročajo, da pre-

rokuje večina uvodnikov v severoameriških časopisih ob prehodu leta Evropi strašne čase. Rušenje, revolucije, državljanske vojne in lakota bo vladalo v vsej Evropi. To, da je ta Evropa prestala ta štiri leta vojne brez tega blagoslova je samo zategadelj mogoče, ker se čutiljo Severoamerikanci v svojem razpoloženju zmagoslavje kot nosilci teh darov, kajti sicer se nikdar ne more zgoditi, da bi se znašla Evropa v takem položaju. Mogoče je tudi, da severoamerikansko časopisje na ta način razbremeni svojo slabo vest radi izdaje nad Evropo v Teheranu in hinavsko obžaluje domnevne žrtve svoje umazane politike. Ta razlaga se še okrepi, če čitamo v raznih člankih, da bo novo leto leto terorja množic in maščevanja. Tudi Pariz, Marseille, Amsterdam, Bruselj in Budimpešta bodo porušeni.

Obseg zavezniške izdaje nad Evropo se v takih prognozah podočnosti točno orisuje. Da bi se pa izključil vsak dvom o severoameriškem pobratimstvu z boljševizmom, trdijo da se sestradane države v Evropi usmerjajo vedno močneje na "levo".

Vsekakor se boje take usmeritve na levo sedaj tudi že v lastnih predelih. Londonski dopisnik nekega newyorškega časopisa meni, da je končno tudi Anglija dežela, sposobna za produkcijo, katere konkurenca je treba po možnosti izključiti. Če se naj uresniči gospodarska diktatura Zedinjenih držav, naj se to dopusti raje Sovjetom. Tako izjavlja United Press v nekem poročilu iz Washingtona, da bo odprla po mnenju odločujočih severoameriških eksporterjev in tovarnarjev obnova in nova industrializacija Sovjetske zveze po vojni velika tržišča za prodajo blaga. Menijo, da bodo pridobili v Sovjetski zvezi predvsem tržišča za prodajo strojev, avtomobilov, letal, strojev za pridobivanje kamenega olja. Iz takega negotovega upanja se razvidi, zakaj se je Roosevelt odločil podpirati boljševizem, drugič pa tudi, s kakšnimi naivnimi nameni proficira v bodočnosti severoamerikanski kapitalizem svoj odnos do Sovjetske zveze. Ker pa ima ravno zmagovita Nemčija potrebno proizvodno kapaciteto, da lahko izvede industrijsko zgradnjo z lastnimi močmi z najnaprednejšimi tehničnimi sredstvi, računa Severna Amerika na uničujoč bes boljševizma, ki naj s svojim uničevanjem vse lastnine in vseh proizvodnih moči ravna pot kapitalistični poplavi z množstvenim izdelovanjem.

Velik uspeh naših podmornic proti sovražni vojni mornarici

Potopljenih je 21 rušilcev

Sovražnik je zgubil dragocena bojna sredstva kakor tudi 2000 do 3000 mrtvih

Berlin, 7. januarja. Potopitev nadaljnjih šest sovražnih rušilcev po naših podmornicah, ki je bila javljena v poročilu oborožene sile z dne 4. januarja, se je zgodila v štirih dneh od 31. decembra 1943 do 3. januarja 1944. leta. Od teh šest vojnih ladij je bilo pet uničenih še nekaj ur pred koncem leta pred Biskajo in ena v širnem Atlantiku.

Neki nemški podmornici je uspelo, da je kljub neugodnim prilikam za streljanje pogodila s torpedom enega rušilca. Zadedi rušilec se je še pred polnočjo pogreznil. Že v prvih urah novoletnega dneva je dobila večja skupina podmornic stik z dvema skupinama rušilcev. V večernih urah istega dne so podmornice prešle v napad. Še pred mrakom je zletel v zrak nek rušilec, ki je bil zaded po več torpedih. V posebno smelem napadu je neka druga podmornica, ki sta jo dva rušilca spravila v hudo stisko, uničila obe enoti s torpednimi streli iz največje bližine. Zaded v zadnji konec ladje, se je en rušilec takoj pogrcnil, dočim se je drugi zaradi velike razpoke, ki jo je po detonaciji zadobil v sprednjem in zadnjem koncu ladje, najprej prevrnil. Med neprestanimi eksplozijami nemških podmornic name njenih vodnih bomb so se razbite ladje rušilcev potopile. Dne 3. januarja zarana sta dve skupini podmornic v Biskajskem zalivu in v Atlantiku zopet prišle v bojni stik z neko skupino sovražnih lovcev na podmornice in rušilci neke zaščitne skupine. Iz obeh skupin so naše podmornice potopile po enega rušilca.

Tako se je našim brez presledka proti sovražnim zaščitnim bojnim silam bojujočim se podmornicam posrečilo, da so tekom samo desetih dni uničile vsega skupaj 21 rušilcev. Te za varstvo konvojov izredno dragocene, nagle in okretne ladje, ki se v Angliji že dolgo gradijo namesto novih trgovskih ladij, so imele skupno tonažo približno 31.500 ton. Razen tega pomeni potopitev teh vojnih ladij za sovražnika, da je zgubil 150 do 180 topov kalibra 10 — 12 cm, nad 80 štricentimeterskih topov in najmanj 160 strojnih orožij. Če se nadalje računa, da je vsak rušilec najmanj oborožen s šestimi torpednimi cevmi in da ima za vsako cev po dva torpeda, je bila zgubljena s tem bojna moč 126 torpednih cevi in nad 250 teh dragocenih bojnih sredstev. Število vodnih bomb, ki so jih ti rušilci vozili s seboj, je znašalo najmanj 1250 do 1300. Posadka uničenih rušilcev, morda 3000 do 3300 mož, je najbrž večinoma našla smrt v valovih.

Švedska o odkritju senatorija Johnsona

Stockholm, 7. januarja. Odkritja senatorja Johnsona v Zedinjenih državah o plutokratsko-sovjetskih načrtih glade razdelitve Evrope in sveta so povzročile osuplost ali poparjen moik posebno pač pri malih državah, ki so doslej slepo odprle vrata sovražni agitaciji, ali pa so celo verjele publicam Atlantik-Charte.

Ravno isti listi, ki so si že dolgo časa stavili kot najvišjo nalogo, da v plameničih razpravah protestirajo proti vsaki nemški opazki o potrebi novi ureditvi Evrope in ki imajo tudi še danes vedno takoj pripravljene polemike, napade in obrekovanja, molče danes v vseh jezikih!

Opozicionalni tisk priobčuje Johnsonove izjave z debelimi tiskom. V ostalem pa jih pobere edino en veliki stockholmski list. "Stockholms Tidningen" je priobčil Reuterjevo poročilo o Johnsonovih izjavah brez komentarja pod naslovom: "Švedska kot del ruskega veleprostorja".

Taka razlaga je pač tudi povsem opravljena, kajti Johnson je trdil, da hoče sovjetska vlada gospodovati približno nad največjim delom Evrope, med tem tudi Nemčijo in Francijo in nad državami Vzhodnega morja, če bo ona zmagala. Po sovjetski razlagi pa spada seveda največji del Skandinavije k območju ekspanzije, za katero stremi, vstevši Švedsko, katere pristanišča in rudniki, katere industrija in strategična železnica proti Narviku so Sovjete

ZRCALO ČASA

"Po naši politični slabosti se sovražnik krepi tako fizično kakor tudi moralčno", je izjavil londonski časopis "Cavalcade". "Da smo v glavni stvari vojaško odpovedali da leč pred Rimom, je povzročilo to, da smo se branili, priznati italijanski narod kot demokracijo zaveznikov."

15 Italijanskih mest je v treh božičnih dnevih postalo žrtev britansko-severnoameriških zračnih napadov, kakor se sedaj sporoča. Škof v Vicenzi, Cinati, je pozval vsjo škofijo, naj se upre sovražniku.

"Častni dolg Grčije", je imenoval ministrski predsednik Rhalys v nekem radijskem nagovoru odpor grškega naroda proti boljševizmu.

V novoletni poslanici je izjavil vrhovni poveljnik japonskih ekspedicijskih bojnih sil na Kitajskem, general Hata, da bo 1944. leta prinesel odločilne bitke.

Generala MacArthurja je volilni komitej, ki stoji za njim, ravnokar javno predlagal za republikanskega kandidata za mesto predsednika; tako javlja londonski "Daily Express" iz Chicaga.

Epidemija legarja v Neaplju se, kakor pravijo iz Južne Italije v Rim došla poročila, vedno silneje razširja. Ker anglo-ameriške zasedbene oblasti za civilno prebivalstvo ne dajo na razpolago nobenih zdravil, je umrljivost zelo velika.

Pri eksploziji nekega severoameriškega rušilca severno od Sandy Hocka v newyorškem zalivu je bilo, kakor poroča naknadno "United Press", ubitih najmanj 50 pripadnikov mornarice. Števila članov posadke še niso objavili.

Britanski konservativci so sedaj v obširni spomenici objavili svoj povojni program za gospodarsko obnovo. Omembe vredno je v njej ostro odmičanje celó od najborejših socialnih načel, ki jih vsebuje Beveridgejev načrt. Želi si slej, ko prej neoviranega izžemanja delovnih ljudi v prid v Angliji vladajočega plutokratskega razreda.

300.000 poljskih Židov se nahaja v Sovjetski Rusiji. Nadalje prebiva še več tisočev poljskih Židov v Iranu; ti bodo, kakor poroča židovski list "Davar" v Tel Avivu, januarja meseca prišli v Palestino.

Švedski list "Aftonbladet" objavlja iz Malmo poročila Švedov, ki so se vrnili iz Nemčije. Teroristični napadi so Nemce zvrtili v resnici tako, kakor se doslej še ni doživelo. Tudi volja do zmage je močnejša ko kdajkoli prej.

vedno zelo mikali. Kakšno stališče bi zavzela Švedska k temu, če bi Sovjeti hoteli enkrat uresničiti te teheranske dogovore s svojimi plutokratskimi zavezniki, da zgradijo "boljši in lepši svet"? Število komunistov in drugih prijateljev Sovjetov na Švedskem ni neznamo. Številni deli sovjetskega tiska so že dolgo na tem, da iz predsedkov proti Nemčiji zaljubljenost gledajo na Moskvo.

Vse to bi vendar bilo morda še nekoliko drugačno, če bi imeli Sovjete še za gospodarje v lastni hiši, če bi sovjetski veliki prostor razvijal "vse svoje blagodati", ki jih je uporabljal že v baltskih državah, v Besarabiji ali proti Finski, če bi bile novo pridobljene pokrajine takoj izgrajene kot pas za zbiranje proti dosedanjim plutokratskim zaveznikom.

4000 primerov smrti za kolero na teden

Stockholm, 8. januarja. Približno 5³/₄ milijonov funtsterlingov je stala doslej lakota v Indiji že samo vlado v Bengaliji, poroča londonska "Times" iz Kalkute. Epidemija kolere se širi še v nadaljnjih šestih okrožjih in v petih je že ustaljena. Število smrtnih primerov se ceni sedaj na 4000 tedensko.

Kaj pravi sovražnik?

Obupni položaj v Južni Italiji

"Dan za dnevom se na italijanski fronti, ki ji usoda ni ugodna in ki je politično na slabšem, na vseh straneh zabliska ogenj topov, vrše se vroči boji, v katerih sovražni strelji pobljajo naše može in jih raztrgajo na kose, vtem ko so se preživlje le za nekaj metrov približali Rimu. V megleni zori se poskušajo naši vojaki 8. armade popolnoma izmučeni prebiti skozi morilsko nemško obrambo. Toda Feldmarschall Kesselring udari potem nazaj v divji ofenzivi."

S temi besedami karakterizira vojni dopisnik angleškega tednika "News Review" boje na italijanski fronti. Brez cilja, tako nadaljuje, se bojuje italijanski narod na jugu države dan za dnevom za svoje lastno življenje. Njegovi živelci so popolnoma razmajani. Ko sirena prvič zatuli, se vse prebivalstvo kakor divje mravljišče bojuje in hiti v zračna zaklonišča. Italijanski narod, kakršen je danes, — tako pripomni dopisnik dalje — je Evropa, kakršna bi bila jutri. Kar je doživljal v Južni Italiji, ga navdaja s strahom in grozo. "Poglejte danes enkrat raz ceste via Roma, ki vodi iz Neaplja proti Rimu, na Italijo; idite enkrat vzdolž te lepe ceste in doživite boste, da vas bodo vsaki 50 metrov najmanj 20 krat zadržali italijanski otroci in osemdesetletni starčki in vas mlo prosili, da jim daste kaj jesti. Na isti cesti boste srečavali žene z njihovimi koščenimi, umazanimi, napol sestradanimi otroci na rokah, in te vas bodo mlo prosile za skledo s spageti.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan. — Hauptschriftleiter: Friedrich Horvath. — Zentrale des Anzeigenwesens No. 1, Klagenfurt.

Deutsche Reife in der Bewährung

Was sich bereits bewährte, wird in Zukunft noch entscheidender sein

Wenn der Führer in seiner Neujahrsbotschaft an das deutsche Volk erklären konnte: „Die spätere Kriegsgeschichte wird einmal feststellen, wer nun in dieser Zeit gut geführt hat: unsere Gegner oder wir. Ich glaube nicht, daß — wenn uns das Schicksal jemals solche Möglichkeiten geboten haben würde — wir sie dann so schlecht ausgewertet hätten, wie dies auf der Seite unserer Feinde geschah“. dann leuchtet in diesen Sätzen die Größe und die Schwere des vergangenen Jahres auf, ja darüber hinaus wird dieses Jahr Symbol der bisherigen weltgeschichtlichen Entwicklung und zu einer Garantie für die weitere Gestaltung der deutschen der europäischen und damit der gesamten Weltzukunft.

Gemessen an der Belastung, die uns das Schicksal im Jahre 1943 auf die Schultern legte, hat sich die Kraft der Bewährung, besser gesagt der Erfüllung der schicksalhaften Aufgabe, in einer einzigartigen Weise geöffnet. Wir sind bis zu jener Schwelle vorgestoßen, wo wir den Kampfplatz der Geschichte vor uns sehen, dessen Ausmaße die uns gemäßen und dessen Ziele die uns erreichbaren sind. Es ist ein tiefes Vertrauen durch alle deutschen Jahrhunderte gegangen, daß einmal das uns zugehörige, uns angemessene und uns ausfüllende Reich kommen werde. Nicht nur die Dichter haben es so verkündet, auch die besten und kühnsten der Politiker, die nächsten unserer Feldherren und die königlichen der Könige haben es so erwartet. Die Welt aber will uns seit je die Wirklichkeit unseres Reiches zerstören und der scheinbare Ehrentitel den sie uns gab, das „Volk der Dichter und der Denker“ zu sein, ist nichts als ein Lockmittel mit dem man uns von unserer eigenen Aufgabe fernhalten will.

Die Anstrengungen der Welt, das Deutsche Reich stets im Keime zu vernichten, haben im Laufe dieses Krieges eine besondere Steigerung erfahren, wahrscheinlich weil die Feinde des Reichsgedankens spüren, daß es diesmal dem Schicksal ganz ernst ist mit der Erprobung der deutschen Reife. Der Haß dieser Feinde ist darum so grenzenlos und so unterschieden, daß England beispielsweise den Weg in seine eigene Verderben sehendes Auge vorzieht der Duldung der deutschen Gestaltung. Die sonst so bewunderte Realpolitik der Briten ist dahingeschwunden; sie wissen, daß sie selbst dann mit dem Verlust ihrer Machtstellung zahlen werden, sollte Deutschland noch einmal unterliegen. Doch sie wollen und sie können allem Anschein nach nicht anders, vielleicht weil das Schicksal ihre Verblendung zu unserer Erprobung braucht.

In dem sehr verschiedenen Kampf gegen den Osten und den Westen liegt die Hauptbelastung der deutschen politischen und militärischen Reife nicht sosehr, wie ein kurzsichtiger Einblick erweisen möchte, in dem härteren Einsatz im Osten sondern vielmehr in dem schnelleren wendigen Zupacken im Westen und Süden. Der Osten stellt keine eigentlichen Probleme, an denen sich die gleichzeitig politische wie militärische Gestaltungskraft in gleichem Maße bewähren müßte: er ist einfach in seinen Konzeptionen und Tendenzen. Die bolschewistische Massenfuhr der Front, die bolschewistische Gemeinheit der Politik zu handigen, verlangt einen hohen Grad an militärischem Können und einen politischen Klarblick, der vor allen Dingen Verhältnisse, die denkbar einfach liegen, nicht komplizieren darf. Es besteht dort die Aufgabe, den natürlichen, ungekünstelten Einsichten und Entschlüssen bei einem Höchstmaß von eigener Klarheit den Weg in die Verwirklichung freizumachen. Im Süden und Westen jedoch steht uns ein Feind gegenüber, der über eine jahrhundertalte Verfeinerung seiner politischen Methoden verfügt der eingeweicht ist in die Psychologie der Völkerverführung, der den ganzen Reichtum seiner Tradition in ein ausgeklügeltes System der raffinierten Täuschung umgesetzt hat. Es will darum besonders beachtet werden, wenn der Führer betont, daß wir uns selbst einem solchen Gegner als überlegen erwiesen, indem wir jede Chance, die uns zur Anwendung der drohenden Gefahren gegeben wurde, blitzschnell ausnutzen und so die Pläne des Gegners zunichte mach-

ten. Das Hauptgewicht der diesbezüglichen Führererklärung muß jedoch auf die Tatsache gelegt werden, daß es der deutschen Planung gelang nicht nur die aktuellen Aufgaben zu lösen, sondern auch die zukünftige Entwicklung der Auseinandersetzung ohne Hast, mit durchdachter Ruhe vorzubereiten, indem der Ausbau der militärischen Kräfte planmäßig durchgeführt wurde.

Weil ein abgründiger Haß muß unsere britischen Feinde verblenden und wie entscheidend muß dieser Haß ihre sonst so gewohnte Klugheit der politischen Entscheidungen trüben, daß sie mit Recht von dem Führer des deutschen Volkes aufmerksam gemacht werden können auf die Unzulänglichkeiten der Durchführung ihrer Haß- und Vernichtungspläne! Oder mischt sich in die Entschlossenheit Deutschlands zu verderben, schon so stark die Angst vor der Stärke des Reiches und vor der Unabwendbarkeit der Entwicklung — wenn auch unbewußt und mit Leidenschaft geäußert —, daß die klare Entschlossenheit fehlt, gebotene Chancen mit der notwendigen Schnelligkeit zu erkennen und auszunutzen? Mag dem

Ein neues Expansionsinstrument Stalins

Litwinow und Maisky stellen ihre Erfahrungen in den Dienst des Bolschewismus

rd. Berlin, 7. Jänner. Seit Wochen ließ man in London und Washington die Öffentlichkeit der eigenen Länder wie die der verbündeten oder neutralen Staaten wissen, Stalin habe sich auf der Konferenz von Teheran einer detaillierten Besprechung von Nachkriegsfragen absolut unzugänglich gezeigt. Er habe die militärischen Fragen der Zusammenarbeit in den Vordergrund der Verhandlungen gerückt und dabei die Errichtung einer zweiten Front verlangt. So war in den anglo-amerikanischen Ländern aus der Not eine Tugend gemacht worden, indem man von der entschlossenen Haltung des Sowjetdiktators sprach, die keine politischen Manipulationen zulasse, bevor nicht die vordringlichsten Aufgaben gelöst seien.

Stalin selbst sah jedoch keine zwingenden Gründe, die Täuschung der öffentlichen Meinung in den plutokratischen Ländern durch deren Regierungen als ein Positivum für sich selbst auszuzeigen und setzte darum die Vorbereitung seiner Expansionspolitik in offener Weise fort. Er befaßte, wie der Londoner „Daily Sketch“ in Erfahrung brachte, die Errichtung einer Sonderkommission mit der Aufgabe, Empfehlungen für die „Zusammenarbeit“ bezüglich der Nachkriegs-

sein, wie es wolle, niemand in der Welt kann jedenfalls mit gereifter Überzeugung und eindringlicher Beweiskraft die deutsche Leistung des vergangenen Jahres leugnen. Was sich aber bewährte wird in Zukunft nur noch entscheidender sein und was die deutsche Lebenskraft nicht brach mußte sie stärken. Das Reich wächst in den Anfechtungen und Krisen weil die Deutschen reif geworden sind es zu bewahren.

„Am Siege nicht zu zweifeln“

tz. Helsinki, 7. Jänner. (Eigenbericht.) Es hängt von uns ab, wie wir aus diesem Krieg hervorgehen, schreibt „Haemeen Sanomat“. Halten wir weiter aus wie bisher, so brauchen wir am Siege nicht zu zweifeln. Vom Westen her sind wir seit dem Winterkrieg mit leeren Versprechungen gefüttert worden und heute weiß jeder Finne, daß man uns von dort aus weder helfen kann, noch helfen will. Allein das Deutsche Reich, das selbst die schwersten Lasten trägt, beweist sein Verständnis für unsere Lage durch tatkräftige Hilfe. In einem noch engeren Anschluß an die Waffenbrüderschaft mit Deutschland liegt unsere einzige Rettung, und wenn wir die Treue halten, so schützen wir damit auch unsere nationale Ehre.

probleme politischer und wirtschaftlicher Natur in Europa der bolschewistischen Regierung zu unterbreiten. Den Vorsitz in dieser Kommission soll Maisky, der frühere Londoner Botschafter der Sowjetunion übernehmen, und Stellvertreter der Vorsitzenden wurde Litwinow, früherer bolschewistischer Botschafter in Washington.

Es ist bezeichnend, daß in diesen Ausschuß zwei Juden als Vorsitzende berufen wurden. Ihre vor kurzer Zeit erfolgte Zurückziehung aus den anglo-amerikanischen Hauptstädten war dort weiten Kreisen der Öffentlichkeit ein Rätsel, da man nun ihrem Auftreten eine gewisse Homogenität mit der britisch-amerikanischen politischen Atmosphäre feststellen konnte. Nun wird klar, was von wirklichen Kennern der sowjetischen Diplomatie schon immer betont wurde, daß die beiden Juden nichts waren als besonders gewandte Beobachter, die die Aufgabe hatten, in die Geheimnisse, die Schwächen und die Stärken der plutokratischen Diplomatie und Politik einzudringen, um ihre Erfahrungen im geeigneten Augenblick der Weltrevolution und dem bolschewistischen Machtstreben zur Verfügung zu stellen.

Deutsche Gegenstöße führen über Leichenberge

Um den Sperrriegel der „baltischen Tür“ — Unvorstellbare Ausfälle des Gegners

Die sowjetische Führung schaltete der Massenkonzentrierung im Raum von Shitomir ein starkes Kräfteaufgebot vor Witebsk parallel, nicht nur um durch die Gleichzeitigkeit beider Angriffsunternehmen die deutschen Abwehrkräfte zu zersplittern, sondern darüber hinaus der Winteroffensive die endgültig entscheidende Bedeutung zu geben.

Vor Witebsk, im Jänner. (PK-Sonderbericht.) Im nördlichen Brennpunkt der großen Winterschlacht versuchen die Sowjets mit mindestens fünf Armeen, rund sechzig Schützendivisionen, darunter einer Reihe von Elite-Schützendivisionen, zugleich etwa fünf Schützenbrigaden, unterstützt von 15 Panzerverbänden und den dazugehörigen Artilleriekräften, seit dem 13. Dezember Witebsk, die Stadt an der Düna, zu umfassen, die dort kämpfenden deutschen Verbände zu vernichten und so die „Baltische Tür“ aufzustoßen, um den Stoß nach Westen hin an die Ostsee über Dünaburg und Riga zu führen. Dies ist der Tatbestand. Aber was haben die Sowjets erreicht? Mehrere hundert Feindpanzer sind an den Fronten südostwärts, ostwärts, nördlich und

nordwestlich Witebsk liegengelassen. Tausende von Toten wurden geopfert — Regimenter der Gardeschützendivisionen, die südlich Nowel auf Witebsk antraten, sind auf hundert Mann zusammengeschrunpft.

Entwicklung der sowjetischen Angriffe

Zwei sowjetische Sanitäter des Gardeschützenregiments 275, die ostwärts Witebsk im Abschnitt einer sächsischen Division überliefen, berichteten, daß die Ausfälle dieses Regiments unvorstellbar gewesen seien. Am 19. Dezember (dem Großangriffstag ostwärts der Stadt) eröffnete das Regiment mit zwei Bataillonen zu insgesamt 500 Mann den Angriff. Bereits am 24. Dezember war das Regiment auf-

gerieben. Aus einer Unterhaltung verwundeter Offiziere auf dem Verbandsplatz entnahmen die Überläufer, daß noch 37 Mann übriggeblieben waren. Um dem Todeschicksal zu entgehen, liefen die beiden über, als sie Verwundete aus der Feuerzone bergen sollten.

So erging es auch den anderen Verbänden die, wo es auch immer sein mag, die Umfassungsfrent von Witebsk aufbauen wollten. Nachdem die Bolschewisten zuerst — am 13. Dezember — von Norden her angriffen, eröffneten sie am 19. Dezember den Angriff ostwärts der Stadt entlang der Düna nach Westen, um dann am 23. Dezember nach vorübergehender Umgruppierungspause erneut längs des Flusses in westlicher Richtung anzutreten. Am gleichen Tage begannen die Bolschewisten südostwärts an der Rollbahn nach Smolensk mit verstärkten Angriffen, die sich im Verlaufe des 24. Dezember wesentlich steigerten. Ebenfalls am 23. Dezember eröffneten starke Verbände der sowjetischen 4. Stoßarmee im Nordwesten der Stadt, an der Straße nach Polozk, ihre von Panzern unterstützten Angriffe, die gleichermaßen am 24. Dezember erheblich an Stärke zunahmen.

Empfindliche Einbußen der Sowjetreserven

Am ersten Weihnachtsfeiertag wie am zweiten wurden durch die zum Gegenangriff eingesetzten deutschen Reserven die Sowjets an ihren Vorstößen gehindert und dabei vor allem südostwärts Witebsk gezwungen, sich nach den deutschen taktischen Absichten zu richten. Schnee, feuchtes, dunstiges Wetter, Temperaturen um 0 Grad erschwerten die Sicht. Grenadiere, Panzergrenadiere, Sturmartillerie und Panzer, darunter auch schwere „Tiger“, kämpften eine harte Schlacht gegen die zahlenmäßig überlegenen Bolschewisten, die immer neue angefüllte Kräfte gegen die deutschen Stellungen heranzuführen, um einen Durchbruch nach Westen zu erzwingen, der dann die endgültige Umfassung von Witebsk einleiten soll. Nicht nur allein die hohen Panzerverluste, sondern vor allem die Reduzierung der Kampfkraft der seit Tagen unentwegt angreifenden Bolschewistenverbände, die stets von Bewährungsbatallionen angeführt werden, haben zu empfindlichen Einbußen an Menschen geführt, die auch die scheinbar unerschöpflichen Kampfreserven der um Witebsk eingesetzten Armeen der Sowjets nicht vertragen können.

Eigene Gegenangriffe, die zusammen mit örtlichen Gegenstößen gegen die eingebrochenen Feindteile angesetzt werden, führen stets über Leichenberge. Eine sächsische Division zählte allein bei derartigen Aktionen über 4800 Feindtote vor den eigenen Stellungen.

Die Haltung des deutschen Soldaten

Die letzten Tage waren für die deutschen Soldaten der im Kampfraum um Witebsk eingesetzten Divisionen Tage des schwersten Kampfes, die sie in den Frontabschnitten fechtend und im schweren Artilleriefeuer des Feindes verharrend ertragen, um dann im Morgengrauen, am Tage oder in der Nacht zum Angriff anzutreten. Die Schwere der Kämpfe um Witebsk ist vielleicht durch die Zahl der vernichteten Panzer angedeutet, aber die große Leistung an Zähigkeit, Ausdauer und Beharrlichkeit wird einmal offenbar werden, wenn die Geschichte die Tatsache zu registrieren hat, daß diese Divisionen bereits seit Monaten im unverändert harten Kampf standen.

Kriegsbericht Dr. Joachim Fischer.

Wieder USA-Bomber in Schweden notgelandet. Ein großer USA-Bomber mußte am Dienstag bei Smedstorp in der südschwedischen Provinz Skonen eine Notlandung vornehmen. Das Flugzeug zeigte zahlreiche Spuren heftiger Beschädigung. Die zehnköpfige Besatzung wurde interniert.

Dr. F. J. Lukacs

Ausscheiden! Aufheben!

Deutsch methodisch und praktisch

241. STUNDE.

Was wir immer wieder hören

1. Ich habe es mir zur Aufgabe gemacht — Lotll sem se
2. Dir ist es gleichgültig — Tebi je vseeno
3. Ich habe es satt — Sit sem tega
4. Ich kann es nicht übers Herz bringen — Srce mi ne da
5. Alle Anzeichen sprechen dafür, daß . . . — Vse kaže, da
6. Das ist der Dank dafür! — To ja v zahvalo zato!
7. Ich dringe darauf! — Nujno zahtevam!
8. Ich bestehe darauf! — Pri tem vztrajam!
9. Es kommt darauf an, ob er kommt — V tem je stvar, če pride
10. Es ist mir sehr daran gelegen — Mnogo mi je na tem
11. Ich habe kein Interesse daran — To me ne zanima
12. Ich war nahe daran, mir das Leben zu nehmen — Malo je manjkalo, pa bi si bil vzel življenje
13. Es ist mir sehr darum zu tun — Tega mi je zelo mar
14. Ich werde mich nie dazu hergeben — V to se ne bom spuščal
15. Endlich ist mir gelungen — Končno mi je uspelo (se mi je posrečilo)
16. Er zog wieder den Kürzeren — Zopet je bil premagan, zopet je zgubil
17. Laß niemand mehr herein — Ne dovolj nkomur več vstopiti
18. Unter uns gesagt — Med nami rečeno
19. Abgesehen davon, daß — Ne glede na to, da
20. Gesetzt den Fall, daß — Recimo, da . . .
21. Er ist sozusagen sehr arm — On je tako rekoč zelo reven
22. Nach seinen Worten zu schließen — Po njegovih besedah sodoc

Hier steht der zweite Fall!

1. Sie starben Hungers — Za lakoto so umrl
2. Er wurde des Diebstahls angeklagt — Obdolžen je bil tatvine
3. Man überführte ihn der Lüge — Dokazali so mu laž
4. Er freute sich seiner Gesundheit — Vesell se svojega zdravja
5. Er erfreut sich großer Beliebtheit — Zelo priljubljen je
6. Erbarmet Euch der armen Tiere! — Usmilite se revnih živali
7. Er besann sich eines anderen — Premislil si je
8. Ich werde Sie eines Besseren belehren — Svetoval vam bom nekaj boljšega
9. Warten Sie Ihres Amtes — Izvršujte svoje službo
10. Er wurde Landes verwiesen — Izgnan je bil
11. Er wurde seiner Stelle entsetzt — Odstavljen je bil od svoje službe
12. Er entzog sich der Aussage — Izognil se je pričevanju (izpovedi)
13. Er wehrte sich seiner Haut — Za svojo kožo se je potegnil
14. Er war mehrerer Sprachen mächtig — Znal je več jezikov
15. Das ist Goldes wert — To je zlata vredno
16. Wir sind eines Sinnes — Enih misli smo
17. Ich bin der Ansicht — Moje mnenje je
18. Rechter Hand steht ein Gasthaus — Na desni je gostilna
19. Das ist keineswegs richtig — To nikakor ni pravilno
20. Woher des Weges? — Od kod prihajaš?
21. Eines Tages geschah es — Nekega dne je zgodilo
22. Ich ermahne Sie allen Ernstes — Provasares vas opozarjam

23. Wir kamen unverrichteter Dinge zurück — Vrnil smo se, ne da bi kaj opravili.
24. Sonderbarerweise war niemand daheim — Čudno je, da ni bilo nikogar doma
25. Die Sache verhält sich meines Erachtens so . . . — Po mojem mnenju je stvar taka
26. Meines Wissens stimmt das nicht — Kolikor vem, se to ne ujema
27. Sind Sie wenigstens einigermaßen zufrieden? — Ste vsaj kolikor toliko zadovoljni?
28. einerseits ja, andererseits nein — Po eni strani da, z druge strani ne
29. Ich spreche Ihnen seitens der Angehörigen meinen Dank aus — V imenu svojcev se vam zahvaljujem.

Neue Eichenlaubträger

Berlin, 7. Jänner. Der Führer verlieh das Eichenlaub zum Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes an die Schnellboot-Flottilenchefs Georg Christiansen als 326. Soldaten, Korvettenkapitän Bernd Klug als 361. Soldaten und Korvettenkapitän Klaus Feldt als 362. Soldaten der deutschen Wehrmacht.

Die drei Eichenlaubträger der Kriegsmarine, von denen Christiansen bereits mit Wirkung vom 13. November 1943, Klug und Feldt am 1. Jänner 1944 ausgezeichnet wurden, gehören zu der aufs höchste bewährten alten Garde der Schnellbootwaffe.

Stark gedämpfte Illusionen

hw. Stockholm, 7. Jänner. (Eigenbericht.) Der Chef des USA-Kriegsinformationsamtes Elmer Davis erklärte in einer Rundfunkrede, die offensichtlich zur Dämpfung der allzu hoch gespannten Illusionen bezüglich der nächsten Kriegsentwicklung bestimmt war, man stehe vor der intensivsten, aber auch kritischsten Periode des ganzen Krieges, vor entscheidenden Kämpfen gegen einen Feind, dessen Hauptstreitkräfte nach wie vor ungebrochen seien. „Daß wir so weit gekommen sind, ist eine große Leistung, aber ihr Wert geht verloren, wenn wir nicht den Rest des Weges zurücklegen.“ Die von den Vereinig-

ten Staaten aufgebaute enorme Kriegsmaschine stehe erst vor ihrer wirklichen Probe.

Aus London kommen ähnliche Stimmen. Die „Daily Mail“ prophezeit harte und blutige Kämpfe. „Die Zeit ist da, um all unsere Stärke und Energie zusammenzuraffen.“ Kapitän Liddell Hart meint, wie immer recht vorsichtig und durch schlechte Erfahrungen gewitzigt: Wenn man nur militärische Faktoren in Rechnung stellen wolle, könne man die Frage nach dem Kriegsende nur dahin beantworten, daß der Krieg noch unbestimmte Zeit dauern könne. Auch wenn die Alliierten jetzt den Deutschen quantitativ überlegen seien, hätten sie leider nicht die eigentlich nötige relative Überlegenheit. Deutschlands Landstreitkräfte seien in der Lage, alle Vorteile der modernen Verteidigungstaktik auszunutzen.

„Kampfgemeinschaft am Mikrophon“

Stockholm, 7. Jänner. Der Londoner Rundfunk hat den Jahreswechsel benutzt, um eine Ergebnissadresse an den Moskauer Rundfunk zu schicken. Mir den „herzlichsten Grüßen“ haben die Londoner Rundfunkschwärzer die Versicherung verbunden, daß sie „den gleichen Kampf aus den gleichen Motiven heraus“ führten wie die sowjetischen Kollegen. Immerhin recht pikant, daß sich die Handlanger der britischen Plutokratie auf eine Stufe stellen mit den Schrittmachern des Bolschewismus. Die ganze Neujahrsbotschaft trief nur so von Freundschaftsbeteuerungen. Phrasen wie „geint im gleichen Geist und im gleichen Kampf“ überstürzten sich. Eine besondere Note aber bekommt diese englische Neujahrsbotschaft durch die Beteuerung, daß das Jahr 1944 die Engländer und die Sowjets „auf den Schlachtfeldern“ in den Fabriken und am Mikrophon Seite an Seite nebeneinander als „treue Kameraden“ finden werde. Die „Kampfgemeinschaft am Mikrophon“, das ist die „Kampfgemeinschaft“ der jüdischen Brunnenvergifter und Lügenfabrikanten, die in London und in Moskau am Werke sind. Wir sind überzeugt, daß sie auch im neuen Jahre alles tun werden, um durch Verhetzung der Völker und Verbreitung von Lüge und Verleumdung ihre dunklen Kriegsgeschäfte zu betreiben.

Tako se je končala Jugoslavija

Spisal Danilo Gregorić Copyright 1943 by Wilhelm Goldmann Verlag in Leipzig 30

Dolgi, vitki mladenič je sedel zmeden v svoji postelji in poslušal, kar mu je poročal Kosić: o Simoviću, o nemirih, ki jih je bil Simović povzročil v mestu, o trditvi, da baje kralj soglasja s Simovićem.

Prihitej je nek komorni sluga. Hitro se je mladenič oblekel. Ni popolnoma doumel položaja, toda videl je, da je v teku nekaj zelo resnega.

»Ampak jaz vendar nimam niti pojma o teh rečeh, general! Simovića toliko da poznam. In kaj je z mojim stricem? Ali je on obveščen?«

Kosić ni mogel ničesar poročati o tem, kako stoji stvar s kraljevim namestnikom Pavlom. Ta je bil odpotoval in se je moral nahajati kje v vlakcu v smeri proti Zagrebu.

Oba druga kraljeva namestnika, Antić, Kosić in dva službojuča generala so sedeli skupaj s kraljem in se posvetovali. Pobočnik, general Petrović je prevzel zaščito grada. Hitel je ven in dal povelja, da ne smejo pustiti do grada nobenega, najsi bo kdor hoče. Bataljon osebne straže se je oborožen postavil in zavzel položaje okrog grada. Kralj se je z drugimi vred podal v vojašnico garde. Spetoma so sklenili, dati generalu Kosiću neomejeno pooblastilo, da z oboroženo silo zatre puč in vzpostavi red. Kralj je preplašeno in zbežano vedno ponavljal Kosiću:

»Napravite red, udarite.«

Spodaj se je bil, kakor je bil ukazal general Kosić, med tem postrojil največji del garde. Strumno so stale fronte, ko se je pojavil mladi kralj v spremstvu generala in obeh kraljevih sonamestnikov. Častniki, ki so ravnarje šle oklevali, ne vedo, kaj se dogaja, so se potrudili. Kralj torej vendar ni bil z zarotniki?

Pred polki je stal vitki mladenič v uniformi letalskega nadporočnika. S svojim čistim glasom je pozdravil formacije s starim pozdravom, ki je bil izročen že iz turških vojn: »Pomozhi bog, junaci!«

In iz hripavih kmečkih grl njegovih gardistov je zadonelo:

»Bog ti pomogao!«

Počasi je mala skupina korakala mimo vrst, da so vsi lahko natančno videli kralja. Kosić je šel zraven njega in že preudarjal, kako bo uporabil prihodnje ure, da zatre upor. Pripravil si je že točen načrt. Simoviću kratkoročen ultimatum, naj se takoj vda — in nato pa čisto energično iztrebljenje anglo- in sovjetofilov iz armade z vsemi sredstvi.

Preskušajoč je general gledal obraze častnikov, ko je šel mimo njih. V negotovi svetlobi, ni mogel natančno razbrati izraza, ki jim je bil v oči. Ali so mar bili tudi zarotniki med njimi? Tu stotnik, ki se mu je jasno poznal nervozen drget okrog ust? Ali polkovnik tamle, ki je stal pred svojim bataljonom? Samo če ostane garda trdna, se bo vse zopet uredilo. In zvesti Leko, načelnik dvorne uprave, je med tem gotovo tudi že zagisral pešpolke tam zunaj na Banjici. Še en pogled na premo izravnan vrsto, ki so se zgrubljale v temi pod drevesi, in skupina se je vrnila v grad, da spremlja kralja. Kraljeva namestnika in Antić so ostali v gradu, Kosić je šel hitro nazaj v vojašnico grada. Sedaj bo opravil z uporom.

Pred velikimi vrati vojašnice je bilo slišati kovinsko drdranje oklopnih vozov. Kaj je bilo že zopet to? Nek major se je pojavil, ki je hotel govoriti s Kosićem. General ga je pustil k sebi.

»Gospod general, je rekel major Zobenica na ves glas, razburjeno, »gospod general, prosim vas da greste takoj z menoj. Vojaštvo je prevzelo oblast, in general Simović ima za to nalogo od kralja.«

»Lažeš, ti si izdajalec!« je sedaj zakričal

na majorja general, bled od gneva, in se obrnil na častnike, ki so stali poleg njega: »Očividite tega možakarja. Treba ga je zapreti.«

»Mene ne more nihče zapreti!« je vzkliznil Zobenica. »Častniki so z nacionalnim pokretom!«

Nastalo je gibanje v skupini, ki je bila nastala okrog obeh. Nekateri so v smislu generalovega ukaza hoteli prijeti Zobenico, drugi, omahujoči ali tudi morda poučeni, so se privarili vmes in tako majorju omogočili, da je zopet prišel skozi vrata vojašnice.

Kosić, peneč se od jeze, je sedaj poslal en škadron na cesto, da bi obkolili in prijel skupino oklopnjakov. S pospešenim korakom je hitel tja v glavno postopje, v pisarne štaba.

Toda poročnik, ki je poveljeval odposlanemu škadronu, je prešel k zarotnikom. In stráža, pregovorjena, presenečena po častnikih, ki so vdrli, je pustila vstopiti novo skupino zarotnikov. Kosić ni več mogel priti k štabu gardnega poveljnika. Večje število mladih častnikov, poročnikov, nadporočnikov mu je zastavilo pot.

»Vi greste z nami!«

In že so obstopili Kosića. Poskušal je potegniti pištolo, toda izmaknili so mu jo. Deset, dvajset rok se je krčevito prijelo njegove uni-

Vojaštvo je prevzelo oblast

»Po nalogu generala Simovića vas prosim, da ukazete vsem poveljnikom polkov, naj se podajo takoj z menoj h generalnemu štabu.«

Stajčić ni hotel — ali morda ni mogel — ugovarjati. Dal je nastopiti polkovnike. In tu so sedaj stali vsi s svojimi bleščecimi uniformami, s svojimi zlatimi trakci, s svojimi svetlimi škornji. Poveljniki gardnih polkov, silka poveljnikov, ki nikomur niso mogli več poveljevati. Njihova garda se jim je bila razdrobila med prstmi.

Nek major je odvedel vrsto polkovnikov. General Stajčić je ostal sam, se usedel k pisalni mizi, si prižgal cigareto in zamisljeno pihal dim v zrak. Tako ga je našla zora.

Enajsto poglavje.

Dan v Beogradu.

Do pozne noči sem bil še v uredništvu. Začetki bi se moral veliki, na žalost zakasneli propagandni pohod, da bi se narodu razložil ves kompleks vprašanij novega reda v Evropi in opisala vloga Jugoslavije po njenem pristopu k paktu treh sil. Bilo je še veliko dela v tej noči. In utrujen sem naposed legel v posteljo.

Bil sem še v prvem spancu, ko me znenada in prodirljivo zbudi zvonjenje telefona. Gotovo je zopet kaj običajlo pri delu za mestno izdajo. Sicer sem bil pač vse točno uredil in dal vsa navodila.

Eden izmed mojih sotrudnikov je govoril po žici.

»Nekaj se dogaja v mestu. Na Teraziji stoje oklopnjaki. In most proti Zemunu je zaprt. Ravnokar mi je to sporočil vodja odpravnega oddelka. Kolporterji so komaj prišli skozi zapore, ki so povsod postavljene.«

Na mah sem bil zopet popolnoma zburjen. Kaj neki je to? Previdnostni ukrepi proti nemiru? Ali kaj drugega? Puč?

Za silo sem se oblekel, vzel iz predala svoje pisalne mize veliki parabelum in počasi šel po stopnicah navzdol. V stopnišču sem srečal sotrudnika, ki me je bil zbudil. Bil je upravni ravnatelj založbe. Tudi on se je ukvarjal a tem, da je nabasal veliko pištolo.

forme. Udrihal je okrog sebe, kakor blazen se je boril proti nadmoči. Njegovo obleko so mu strgali s telesa v cunje. Prijeli so ga za roke in noge, ni se mogel braniti in tako so ga porinili ven do voza majorja Zobenice. Zaman je poskušal oteptati se tolpe, kričal, preklinjal in se upiral.

»Morali boste torej vendar iti z nami gospod general!«

Bil je to Zobenica z izrazom posmehljivega besa. Sunjen v voz, prijet, v nemočni jezi stiskajoč zobe — tako se je peljal sedaj Peter Kosić, šef generalnega štaba v mesto, k Simoviću.

Zobenica je sedaj vdružil stopil na dvorišče vojašnice. Zarotniki so se bili pomešali z drugimi častniki, ki so zbegani zrl dogodkom noči nasproti, in postajali okrog v skupinah.

»Kralj je z nami. Ne verujte Kosiću, on je bil prisilil kralja, da se pokaže z njim pred vami. Vsa vojska stoji za Simovićem. To je naša dolžnost, domovina je v nevarnosti.« Razburjeno in silno so bili izrečni argumenti, ki so jih živo in nešetokrat ponavljali. In čeprav se je še slišalo nekaj glasov, ki so izražali dvome, nesigurnost, vendar jih je preglašil val prepričevalnih izjavljanj zarotnikov. In tako nihče ni mogel vzpostaviti discipline in reda.

Tako so si zarotniki osvojili gardo. Zobenica pa je stal pred generalom Stajčićem, poveljnikom garde.

»Sicer ne vem, kaj se dogaja, toda človek ne more nikoli vedeti...«

Stopila sva na ulico. Nočni uslužbenec pri upravi so bili zbegani, ljudi se je lotil občutek strahu. Počasi sem šel po ulici navzgor do prihodnjega ogla, kjer je bilo naprej porinjeno prevladujoče poslopje agrarne banke. Tukaj je že stala zapora v popolni pohodni opremi, z jeklenimi čeladami, s puškami z nasajenimi bajoneti. Mlad častnik je hodil od vojaka do vojaka in dajal polglasna navodila. Posamezni nočni pasanti so se umaknili v stranske ulice. Za zaporo, pristajališču za taksije, so stali nočni taksiji pred svojimi vozovi in se šepetaje razgovarjali. V ozadju je bil oklopnjak. Njegove cevi so preteče merile na poslopje založbe.

Pristopil sem k nekemu podčastniku.

»Kaj se je pripetilo, kaj se dogaja?« Kratke hripave smeh, pridružen in zadržan, je bil odgovor:

»Vojaštvo je prevzelo oblast. Kralj je polnoleten.«

»In vlada?«

»Ne vem. To mene nič ne briga.«

Šel sem počasi nazaj in pogledal na uro. Bilo je nekaj pred četrto uro. Kaj naj storim? Očitno je to, kar se je dogajalo, bil puč. Puč, o katerem je govoril ta ali oni v zadnjih dneh, ki so ga pa vedno smatrali za nekaj nemogočega. Najvišji pri vojski so bili vendar za vlado in za pakt. Toda sedaj je bil vendar puč tukaj, ki ga je bil še pred nekaj urami Cvetković odpravil kot neumno govornico panike.

Preudarjal sem. Nazaj v stanovanje nisem več smel. Gotovo me bodo iskali. In potem ponoči, ob priliki prevrata samega, — kdo ve, kaj se še vse lahko zgodi. Saj pri takih prilikah nihče ni odgovoren. Revolucionarna vna, pravijo naknadno, če opravičujejo umore.

Od vratarja sem poskušal dobiti zvezo s policijo, z ministrskim predsednikom, z zunanjim ministrom. Zaman, telefoni niso funkcionirali. Očitno je bil telefonski urad že zaseden.

Od Terazije sem se je slišalo težko kovinsko drdranje oklopnjakov ali topov. Drugače popolen mir. Nobenega glasu ni bilo.

Ce bi se le lahko vzpostavila zveza s komerkoli, ki se spozna v stvarih. Kje je vojni minister, kje tiči Cvetković, kaj dela garda?

Mal oddelek vojakov pod vodstvom nekega letalskega častnika je v pospešenem koraku prišel po ulici navzdol. Pri neki sosadni hiši so se ustavili. Pozvonili so in poiskali zaspalega vratarja. Pogazili so ga in zginili v vežo hiše.

Bil je že skrajni čas. Moral sem nekam, kjer me saj v tem prvem trenutku niso mogli takoj najti. In morda se pa list vendar še obrne.

S počasnimi koraki, kakor kak zakasnel ponočnjak, z roko v žepu pri petelinu nezavaranega parabelluma, sem šel po ulicah. Najprej k sorodnikom enega izmed mojih sotrudnikov. Potem šele sem se hotel odočiti za kaj nadaljnega.

In tu sem sedel sedaj v neki sobi, vtem ko je skozi zaprta okna lezla v njo bleda sivost bližajočega se jutra.

Pozvonilo je. Ali so prišli pome? Zopet sem prijel za pištolo.

Bil je šef kabineta pri ministrskem predsedniku s svojim bratom. Oba sta bila tudi zburjena sredi noči in sta obklopla plašče kar čez spalne obleke, nepočesana, neobrita, zbegana in neprespana. »Predsedništvo je obklopljeno po vojaštvu. Poslopje generalnega štaba nasproti je popolnoma razsvetljeno. Povsod po vsem mestu naokrog stoje strojnice in lahki topovi, mi je pripovedoval šef kabineta.

In kaj je s Cvetkovićem?«

»Nimam pojma. Poskušal sem, da bi ga kakorkoli dosegel, toda ni šlo. Brčkone je aretiran. Ali pa morda še kaj hujšega.«

Poslovil sem se. Hotel sem priti na varen kraj k znanec, preden bi se zdnilo. Zdelo se mi je, da bi me tam ne mogli najti.

Jutranji svit je ležal nad mestom. Šel sem skozi postranske ulice, mimo posameznikov, ki so prihajali od nočnega dela ali pa odhajali na zgodnje delo. Neka mala kréma je bila odprta. Dreteje in ozek rumen svit sta prihajala izza prislonežnih duri. Očitno še noben izmed teh ljudi ni vedel, kaj se je dogajalo. Bil sem truden, telesno in duševno. Čutil sem, da je sedaj bilo vse zaman, kar je bilo storjenega v dolgih, prečutih nočeh, v žilavo izvedenih razgovorih, v mnogih pretresih in poskusih, v tej borbi zoper nesamet in hudobnost.

Bil je popoln polom. Medla sivost, ki se je počasi spreminjala v dan, je bila prava in ustrezna slika mojega duševnega razpoloženja.

Prišel sem do svojih znancev v tihi ulici ob Donavi. Pozvonil sem. Videl sem zbegane, pre-

Sodržavljani!

Izvršujte vse odločbe zakona o zračni zaščiti. Uredite temu primerno svoja stanovanja. Delajte vedno po določbah vašega čuvaja zračne zaščite in podpirajte ga s smiselnim sodelovanjem. Izvršujte vedno svojo dolžnost tudi v okviru skupnosti zračne zaščite.

strašene obraze. Odgovarjal sem na tesnobna vprašanja. In zahotelo se mi je samo miru.

In tako sem ležal tu v zatemnjeni sobi ter poskušal zaspati. Vedno znova se mi je porajalo v glavi vprašanje: Zakaj? Ali je bilo to mogoče? Ali niso to samo neumne sanje, blazen izrodek preutrujenih živcev?

Radjski aparat v sosadni sobi je dokazal, da je bilo žal popolna resnica, kar sem doživljal.

(Dalje prihodnjč.)

Der Lautsprecher im Kuhstall / Wird der Fettgehalt der Milch durch Gewitter beeinflusst?

Nach neuen Forschungsergebnissen kann der Fettgehalt der Kuhmilch durch Gewitter vermindert werden.

Milch ist bekanntlich ein wichtiges Nahrungsmittel, das Fette, Eiweiß, Kohlehydrate, Salze, Vitamine und Wasser enthält. Der Nährwert von einem Liter Vollmilch beträgt durchschnittlich 650, jener von Butter- und Magermilch etwa 350 Kalorien. Das Fett ist in der Milch in Form einer Emulsion, d. h. zahlloser, äußerst fein verteilter Tropfen enthalten. Da diese Fettkügelchen spezifisch leichter sind als die Lösung, in der sie schweben, steigen sie, wenn die Milch ruhig steht, allmählich nach oben und bilden dort eine fettreiche Schicht, den Rahm oder die Sahne. Nach neuen Forschungsergebnissen von H. Bünger kann der Fettgehalt der Milch durch Gewitter vermindert werden. Dies zeigten Untersuchungen an 19 Kühen, die nach einem heftigen, mit Platzregen verbundenen Unwetter wohl die normalen Milchmengen lieferten, deren Fettgehalt aber von 3,24 v. H. auf 2,92 v. H. zurückgegangen war. Am nächsten Tag schon war er wieder auf 3,52 v. H. gestiegen.

Mögen diese Schwankungen des Fettgehalts auch zahlenmäßig nicht allzu bedeutend sein, so offenbaren sie uns doch, wie stark auch die Tierwelt äußeren Einflüssen unterworfen ist. Man erkennt dies nicht zuletzt daran, daß durch »aufheiterndes«, laute Musik, wie man im Ausland festgestellt haben will, sogar der Milchtrag erhöht werden kann. In manchen Kuhställen wurden daher versuchsweise Lautsprecher angebracht, die täglich mehrere Stunden in Betrieb sind. Die Trennung des Fettes von der Milch zur Gewinnung von Rahm erfolgte früher in sogenannten Satten, großen, flachen Behältern, in denen die Milch stehen blieb, bis sich an ihrer Oberfläche eine Fettschicht gebildet hatte. Diese wurde dann einfach mit einem Löffel abgeschöpft. Heute wird der Rahm fast ausschließlich auf maschinellen Wege mit Hilfe von Zentrifugen gewonnen. Die übrigbleibende Magermilch, die amtlich

Fetts in Gewichtshundertteilen an einem Meßinstrument abliest. Während die Milch an Eisensalzen sehr arm ist, enthält sie besonders reichliche Mengen der für den Aufbau von Knochen und Zähnen wichtigen Kalksalze. Ihr Vitamingehalt unterliegt je nach der Fütterung und Haltung des Viehs großen Schwankungen. Bei Grünfütterung und Weidegang ist er hoch, bei Trockenfütterung im Stall dagegen gering. Das sind nur einige der Geheimnisse und Klünder, die ein einziges Glas Milch dem Spezialchemiker verrät, der etwa einer Verwässerung oder sonstigen Verfläschung des wertvollen Nahrungsmittels auf der Spur ist.

Eine Maus hielt eine Armee auf / Seltsame Schaustücke im Wiener Elektro-Pathologischen Museum

Das Elektro-Pathologische Museum in Wien, das erst seit wenigen Jahren besteht, besitzt eine interessante Abteilung, in der seltsame Fälle von durch nichtige Ursachen hervorgerufenen Stromschlägen gesammelt sind. Am meisten interessiert der Fall einer in Spiritus konservierten Feldmaus, die auf eine merkwürdige Weise in den Weltkrieg eingegriffen hat. Sie ruht in diesem Museum, weitab von ihrer rumänischen Heimat, weil sie der elektrische Tod ertötet hat, ebenso wie die zahlreichen anderen Kreaturen, die hier, in Spiritus gebettet, die Gefahren des elektrischen Stromes zeigen.

Im Jahre 1916 befand sich die Armee Makensens auf dem Vormarsch in Rumänien. Bei strömendem Regen waten die feldgrauen Soldaten im Morast grundloser Straßen, befehligt von den Anweisungen der militärischen Radio-Station. Plötzlich verstummten die drahtlosen Nachrichten, die die Truppen über die Bewegungen des Gegners auf dem laufenden hielten. Der Vormarsch kam zum Stillstand, die Verbindung mit dem Generalstab war abgerissen. Was war geschehen? Eine Maus hatte in den Krieg eingegriffen! Das ausgehungerte Tierchen kroch nahrungssuchend durch die Drähte des militärischen Ra-

diosenders. Plötzlich schoß ein greller Lichtbogen aus dem Draht, der das Tier in Sekundenschnelle tötete. Die Maus hatte Isolierungen im Relais der Sendestation durchbissen und einen Kurzschluß erzeugt. Es dauerte graue Zeit, bis man den Schaden feststellen und beheben konnte. In der Zwischenzeit war die ganze Armee zum Stillstand gekommen und verharrte so lange an einem Ort, bis die Befehle von hinten wieder eintrafen. Nicht zuletzt dadurch entgingen die Truppen einem feindlichen Gegenstoß, der wirkungslos verpuffte, da der Gegner unsere Streitkräfte schon weiter vorne vermutet hatte. Nachrichtentoffiziere sandten den vom tödlichen Strom getroffenen Körper der Maus nach Wien, wo er heute das interessanteste Schaustück des Elektro-Pathologischen Museums bildet.

Aber nicht nur eine Maus gibt es in dieser Sonderabteilung zu sehen, sondern auch allerlei andere Tiere. Beispielsweise einen Spatzen, der ein tragisches Ende fand, weil ihm ein langer Grashalm zum Verhängnis wurde. Der Vogel ließ sich zur Rast auf einer Starkstromleitung nieder. Sekunden später raffte ihn der elektrische Tod dahin, denn der nasse Grashalm, der den gegenüberliegenden Draht berührte, hatte eine elektrische Brücke ge-

Wer stahl die Birnen vom Schrank?

Wer sich für den Winter leckere Birnen und Äpfel aus eigener Ernte zurücklegen konnte und sie pfleglich behandelt, der lebt es durchaus nicht, wenn sich an diese Vorräte irgendein Unbefugter heranmacht und mit Behagen verzehrt, was ihm nicht zukommt. So ging es auch einer Familie in Düren im Rheinland, die mit Mißmut feststellen mußte, daß von den prachtvollen, auf einem Schranke aufbewahrten Birnen ab und zu eine verschwand, ohne daß es gelang, den Dieb zu fassen. Nachdem sich die Familienmitglieder in offener Aussprache darüber klar geworden waren, daß keiner aus ihrer Mitte der ungebetene Nutzen der Birnen war, wurde ein regelmäßiger Beobachtungsdienst in der Nähe des Birnenschatzes eingerichtet. Diese Wachtätigkeit wurde durch eine überraschende Lösung des Rätsels alsbald belohnt. Man konnte beobachten, wie sich des Hauses Katze dem Aufbewahrungsort der Birnen näherte. Ein ungehört kühner und verwegener Sprung und sie saß, was niemand vermuten konnte, auf dem Schranke, schnappte sich eine Birne und machte sich mit nicht weniger schneidigem Satze davon, um nach einer Scheune zu schleichen, wo sie ihre Beute zu verzehren begann. Für die Zukunft wurden Vorkehrungen getroffen, um eine Wiederholung solcher Taten der erstaunlicherweise vegetarisch veranlagten Katze zu unterbinden.

bildet. Noch jetzt, in einem Spiritusglas, hält der Spatz den Grashalm fest in seinem Schnabel. Vor längerer Zeit hatte eine Kreuzotter in Klagenfurt eine Stromstörung verursacht, die nun ebenfalls hier von der Gefährlichkeit der Elektrizität zeugt. Sie war in die Zentrale des Elektrizitätswerkes eingedrungen und über die kupfernen Sammelschienen gekrochen. Ihr Schwanzende befand sich noch auf der einen Schiene, während ihr Vorderteil schon die zweite berührte. 5000 Volt schossen durch ihren Körper — und doch kam das Reptil mit dem Leben davon. Man erschlug es erst am nächsten Tage und bemerkte erstaunt an seinem Bauch die schweren Brandwunden.

Lichtspiele

Allgemeine Filmtreuhand G. m. b. H.
Zweigstelle Veldes

ASSLING

7. 8. 9., 10. I.
Die kluge Marianne
Für Jugendliche nicht zugelassen!
11., 12., 13. I.
Premier Butterfly
Für Jugendliche nicht zugelassen!

DOMSCHALE

8., 9. I.
Soffienlund
Für Jugendliche zugelassen!
12. I.
Hochzeit mit Hindernissen
Für Jugendliche nicht zugelassen!

KRAINBURG

7., 8., 9., 10. I.
Frauen sind keine Engel
Für Jugendliche nicht zugelassen!
11., 12., 13. I.
Aus erster Ehe
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LAAK

7., 8., 9., 10. I.
Späte Liebe
Für Jugendliche nicht zugelassen!
11., 12., 13. I.
Himmel, wir erben ein Schloß
Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

LITTAI

8., 9. I.
Die große Nummer
Für Jugendliche zugelassen!
12., 13. I.
Flucht ins Dunkel
Für Jugendliche nicht zugelassen!

MIESS

8., 9. I.
Diesel
Für Jugendliche zugelassen!

NEUMARKTL

7., 8., 9., 10. I.
Dr. Crippen an Bord
Für Jugendliche nicht zugelassen!
12., 13. I.
Männerwirtschaft
Für Jugendliche nicht zugelassen!

RADMANNSDORF

8., 9. I.
Frauen sind keine Engel
Für Jugendliche nicht zugelassen!
12., 13. I.
Die unvollkommene Liebe
Für Jugendliche nicht zugelassen!

STEIN

7., 8., 9., 10. I.
Nacht ohne Abschied
Für Jugendliche nicht zugelassen!
12., 13. I.
Florentinerhut
Für Jugendliche nicht zugelassen!

ST. VEIT

12. I.
Der dunkle Tag
Für Jugendliche nicht zugelassen!

SCHWARZENBACH

8., 9. I.
Die Kellnerin Anna
Für Jugendliche nicht zugelassen!

VELDES

7., 8., 9. I.
Du gehörst zu mir
Für Jugendliche nicht zugelassen!
12., 13. I.
Der ewige Quell
Für Jugendliche zugelassen!

WART

8., 9. I.
Fronttheater
Für Jugendliche zugelassen!

WOCHEINERTAL

8., 9. I.
Blaufuchs
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Zu jedem Film die Deutsche Wochenschau.

Arztlicher Sonntagsdienst

Krainburg:
Am 9. Jänner 1944: Dr. Kar. Petritsch, Krainburg, Veldeser Straße 14, Fernruf 179.

SEIT JAHRZEHNEN

UNSERE MARKE EIN BEGRIFF

DARMOL-WERK
Dr. A. & L. SCHMIDGALL
WIEN

Dunkle Treppen, finstere Gänge

gefahrsicher beleuchten, heißt Unfälle verhüten. Hierzu finden anderweitig entbehrliche OSRAM-Lampen zweckgerechte Verwendung. Schon 15 u. 25 Watt genügen meist.

OSRAM
viel Licht für wenig Strom!

ESSIG

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

Die stärkenden

Magen- und Verdauungstropfen

"Ledaufiliar"
wiedert ernähtlich

„Schubert“-Apotheke
Wien. XII.
Hiersberggasse 5

Mali oplasi

SLUŽBO ISČE

Dekla, vajena vseh kmečkih del se sprejme v dobro hišo. Ponudbe na K. B. pod „Sposobna 2178-1“, v Krainburg.

Krojaški vajenec se sprejme. Oskrba v hiši. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Takoј“ 2166-1

Sprejmejo se mlinar za valjni mlin, hlapec za kmetijstvo in dekla za kmetijstvo v mlinu. Juvan, Mittergamling Nr. 20, a. d. Sawe. 5705-1

Dva mizarska vajenca, hlapec in deklo sprejemem takoj. Markelj Johann, Werd 16. P. Podnart. 2156-1

Kovaškega pomočnika in vajenca sprejemem takoj. Hrana in stanovanje v hiši. Ciril Porenta, kovaški mojster in izdelovatelj vozov, Mannsburg okraj Stein. 5009-1

Mlinarja, dobro verziranega sprejme valjni mlin. Nastop takoj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Takoјšen nastop“ 2164-1

SLUŽBO DOBI

16 I. deklica, preko dnava zaposlena išče zaposlitve od 4. ure naprej, pri družini, ki bi ji za delo nudila vsaj skromno prenočišče. Ostalo po dogovoru. Naslov pri K. B. Krainburg. 2172-2

PRODAM

Tobačno seme s popolnimi navodili za setev, pridelavo in pravo za kajenje stalno razpoložljivo. Naročilo priložiti RM 4.- Ignaz Medwed, Völkermarkt, Kärnten. 2054-6

Prodajam 1 lahke fijakerske sanke, 2 posmojke, 1 voz, enovprežen, 3 fijakerske svetiljke, 1 lauftram, 2 štangen-jermena, 1 vajeti, 2 rukrema, 8 užd, 3 manjše komate in več starega železja za kovače — vse v dobrem stanju. Dolenz Karl, Eisern. 2190-6

Sturznico (Drehbank) ugodno prodam. Markitsch Franz, Wart 111, Schlosserei, Krainburg. 2121-6

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Supan mesta Krainburg. Krainburg, den 30. 12. 1943.

Razglas

Hišni posestniki, njihovi namestniki ali upravitelji se morajo s hišnimi imeniki, ki so v njihovih hišah v svrhu preizkušnje teh imenikov zglasiti pri prijavnem uradu mesta Krainburg, Adolf-Hitler-Platz št. 1, prtiličje, vrata št. 1 in sicer med uradnimi urami od 8. do 12. ure in od 16.30 do 17.30 ure ob naslednje navedenih dnevih. Ob sobotah odpadejo popoldanske uradne ure:

- v ponedeljek, dne 10. I. 1944. Adolf-Hitler-Platz, Schillerstraße in Valvasorplatz,
- v torek, dne 11. I. 1944. Hinterhausgasse in Postgasse,
- v sredo, dne 12. I. 1944. Goethe-Platz in Geyergasse,
- v četrtek, dne 13. I. 1944. Am Baumgarten,
- v petek, dne 14. I. 1944. Am Viehmarkt, Schloßweg in Bahnhofweg,
- v soboto, dne 15. I. 1944. Bergstraße, Sawestraße, Layergasse, Albrecht Dürer-Gasse in Auf der Bastel,
- v ponedeljek, dne 17. I. 1944. Jahngasse, Laibacherstraße in Seelandstraße od št. 1. do 40,
- v torek, dne 18. I. 1944. Reiterdurchlaß in Am Felsen,
- v sredo, dne 19. I. 1944. Kankerweg in Koschatgasse, Vogelweidegasse in Karawankenstraße,
- v četrtek, dne 20. I. 1944. Veldeserstraße in Alte-Post-Gasse,
- v petek, dne 21. I. 1944. Fröbelg., Horst Wessel-Platz in Seelandstraße od št. 41 do 80, Steingasse in Gartengasse,
- v soboto, dne 22. I. 1944. Seelandstraße od št. 81 do 139, Gallenfelderstr., Triglavstraße in Feldweg,
- v ponedeljek, dne 24. I. 1944. Alte Straße in Am Weiher, Goldenfeld, Zum Wasserturm in Wickstraße,
- v torek, dne 25. I. 1944. Badgasse in Habichtgasse, Sperberggasse,
- v sredo, dne 26. I. 1944. Faskendorf, Grubendorf, Am Hang od št. 1 do 60, Am Hang od št. 61 do 120, Am Hang s številčkami, ki niso imenovane, pri tem so tudi zapopadene stanovanjske naselbine,
- v četrtek, dne 27. I. 1944. Am Strand, Felsendorf, St. Margaretenberg,
- v petek, dne 28. I. 1944. Wart od hiš. št. 1 do 100, Wart od hiš. št. 101 do 200, Wart od hiš. št. 201 do 300, Wart od hiš. št. 301 do 400,
- v soboto, dne 29. I. 1944. Wart z še ne imenovanimi hišnimi številčkami kakor tudi nove stavbe, ki do danes še niso dobile hišnih številčk.
- v ponedeljek, dne 31. I. 1944. Wart od hiš. št. 1 do 100, Wart od hiš. št. 101 do 200, Wart od hiš. št. 201 do 300, Wart od hiš. št. 301 do 400,
- v torek, dne 1. II. 1944. Wart z še ne imenovanimi hišnimi številčkami kakor tudi nove stavbe, ki do danes še niso dobile hišnih številčk.

Opozorjam hišne posestnike, njihova namestnike ali upravitelje, da morajo brezpogojno predložiti hišne imenike in bom proti njim v primeru neopravičljivega neupoštevanja te odredbe s kaznimi postopal.

Der Bürgermeister:
gez. Mörth

Kaufhaus
HERBST
Klagenfurt
Kinderbetten

Blagajne.
varne pred ognjem in vlonom Omare za spise in knjige

HANS WERNIG.
Klagenfurt Heydichstraße 35

Märth & Rass
Kohle-, Koks- und Baumaterialiengroßhandel
Krainburg - Büro: Adolf-Hitler-Platz 15, Tel. 193
Lager: Savevorstadt und Veldeserstr. 12

Ob smrti našega nad vse ljubljenelega soprogarja in dobrega očeta, starega očeta, brata, strica, svaka, tasta, gospoda

Stefan Demscher

se za vse izraze sočuzlja, za podarjene vence in cvetje, za mnogoštevilno spremstvo na zadnji poti vsem prisrčno zahvaljujemo.
Posebno zahvalo g. župniku za poslednji blagoslov, ter vsem, ki so nam ob najtežjih urah stali ob strani.

Neumarkt, 3. I. 1944.
Zalujoči:
Antonia, soproga, Slavko in Mirko, sinova, Milica, hči, Franz Strohmeyer, zet, Silva roj. Pautschitsch, Marga roj. Mathels, snaha, Franek, Lilika in Mira, vnuki in ostalo sorodstvo.

V globoki žalosti javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš ljubljeni sin, brat

Deschmann Franz.
Soldat,

v cvetoči mladosti 22 let, 5. novembra 1943. na vzhodni fronti zgubil svoje mlado življenje. Vse naše upanje in življenjska sreča počiva daleč proč od domovine, ki jo je tako ljubil.
Kdor je poznal našega Franceca, ta ve, kaj smo z njim zgubili.

Ribno pri Bledu, 27. dec. 1943.
Zalujoči
starši, bratje in sestre

Wie ein Schwamm sich vollsaugt, wenn er ins Wasser kommt, so saugt sich auch die Wäsche-faser im Henko-Wasser voll. Sie quillt auf — und dadurch löst sich die Schmutzkruste auf der Wäsche, besonders, wenn man die Stücke gelegentlich durchstumpft. Heute sollte jede Hausfrau vor allem genügend lange einweichen, um diese schmutzlösende Wirkung zu verstärken! Das ist auch deshalb nötig, weil Henko nicht unbeschränkt zu haben ist und wir diesen wertvollen Wäschehelfer deshalb besser ausnützen müssen.

NIVEA ZAHNPULVER

ist ein feines, schäumendes Zahnpflegemittel von erfrischend aromatischem Geschmack. Es ist neu geschaffen worden für den Fall, daß Sie zur Zeit Nivea-Zahnpasta nicht immer bekommen können.

30 g.

Angebrochene Arznei-Packungen

nach Entnahme der jeweils benötigten Arznelmenge sofort wieder gut verschließen! Zutritt von Luft und Feuchtigkeit beeinträchtigt in vielen Fällen die Haltbarkeit und Wirkung der Arznei. Verdorrene Arznelmitten bedeuten aber den Verlust von in mühevoller Arbeit gewonnenen hochwertigen Heilstoffen, die dann anderen Kranken fehlen.

Dr. Boether-Tabletten

sind wie alle Medopharm-Arznelmitten ausschließlich in Apotheken erhältlich.

MEDOPHARM
Pharmazeutische Präparate Gesellschaft m. b. H., München 8

Gute Anlage Ihrer Erparnisse

vertangen Sie den kostentlofen Anlage-Ratgeber über steuerbegünstigtes Kaufparen und das Vermögensparen bei der größten und ältesten Baufparkalle in den Donau-Alpengauen

WÜSTENROT
SALZBURG
BERGSTRASSE 56

PRODAM

Tobačno seme s popolnimi navodili za setev, pridelavo in pravo za kajenje stalno razpoložljivo. Naročilo priložiti RM 4.- Ignaz Medwed, Völkermarkt, Kärnten. 2054-6

KUPIM

Dynamo 6 do 10 Ph in motor 6 do 8 Ph kupim, eventualno zamenjam. Naslov pri K. B. Krainburg pod „Prilika 2177-7“.

Kupim 8 do 10 m dolgo rabljeno transmissijsko vilo z ležaji debelo 50 do 60 mm. Tschessen Josef Müller, Taxen 42, St. Veit a. d. Sawe. 2165-7

MENJAM

Zenski šivalni stroj dam za moško ali žensko kolo. P. Matkovitsch, Am Hang 149, Krainburg. 2170-15

ZENITVE

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu ženitve gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Spodnještajerc, star 38 let, želi znanja s kmečkimi dekletom, do 35 let starim, v svrhu takojšnje ženitve; tudi vdove brez otrok niso izključene. Zelim pa pošteno in zvestobo. Ponudbe s sliko je poslati na K. B. Krainburg pod značko „Novo življenje“ št. 5013-21

Fant 35 let osamljen in pri ženskah neizkujen želi v svrhu ženitve znanja z dekletom ali vdovo brez otrok v starosti 25 do 35 let. Le resne ponudbe s sliko, ki se vrne, poslati na K. B. Krainburg pod „Zvesto in srečno življenje“ 2180-21

RAZNO

Čevlje, damske in moške (Straßenschuhe) na Bezugschein I. izdeluje po meri. Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15. 2187-21

Knjigovodstvo v abonmaju poštini predal II Laak a. d. Zier, 5664-29

SENF
Fabrik C. Wenger, Klagenfurt

KAFFEE ERSATZ
Fabrik C. Wenger, Klagenfurt